

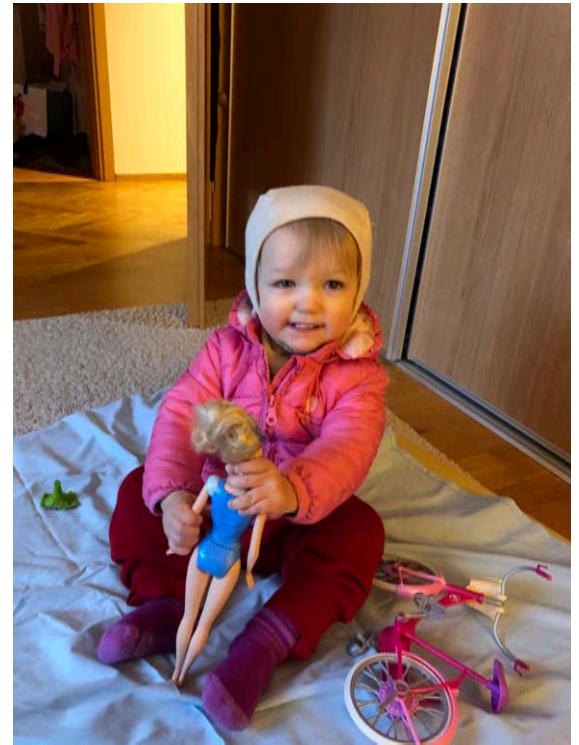

Uuteen vuoteen

Oleniusten lähettikirje 1/2021 – 26.2.2021

Kylmä!

Vuosi 2021 alkoi meidän perheellemme koti-Suomen mummolassa. Tänä vuonna Olli pitää Sointuun liittyvät isyysvapaat kahdessa jaksossa, joista ensimmäinen laitettiin heti vuoden alkuun. Päätös isyysvapaiden pitämisestä oli helppo, sillä se antaa tärkeää aikaa lasten kanssa vietettäväksi ja kaiken lisäksi helpottaa lähetysjärjestömme kireää taloutta. Ollin ollessa lasten kanssa pääsi myös Salome eri tavalla työhön kiinni. Seurakuntavierailut Joensuun seudulle valitettavasti peruuntuivat koronatilanteen vuoksi, mutta yhteydenpitoa hoidettiin netissä julkaistun videon kautta. Koko perhe nautti Varkauden ja Klaukkalan mummoloissa vietetystä ajasta. Olihan edellisestä vierailusta jo lähes puoli vuotta! Yllättävää kyllä huomasi Olli Suomessa ajatuksien virtaavan usein viroksi! Jotain on siis tarttunut päähän! Suomessa alkanut lumentäyteinen talvi oli saavuttanut myös Etelä-Viron, kun palasimme takaisin kotiin Tarttoon. Kotimme lämmitysjärjestelmä oli ilmeisesti säikähtänyt kovia pakkasia ja ensimmäisen puolitoista vuorokautta oli kotimme sisälämpötila +13c. Koko ruumiin peittävä villa-asu ja toppatakit tulivat tarpeen sisälläkin! Tammi-helmikuu olikin Virossa kelien puolesta samankaltainen Suomen kanssa ja pääsimme nauttimaan kirkkaista talvipäivistä hankien keskellä ihan Tarton keskustassakin. Tällaista ei ole kuulemma joka vuosi.

Takaisin sorvin ääreen!

Vaikka olimme alkuvuodesta pari viikkoa Suomessa, ei se juurikaan haitannut työtämme Virossa. Virolaisille seurakunnille näyttäisi olevan tyyppillistä että alkuvuosi ja loppukesä venyvät pitkiksi ennen kuin seurakunnan jumalanpalveluksien ulkopuolinen toiminta (jos sitä ylipäättään on) jatkuu. Pölvän nuortentoiminnassa olimme pienen haasteen edessä. Syksyllä meille oli muodostunut mukava pieni porukka, mutta joululomien aikana eräs nuorista oli ilmoittanut ettei enää pääse perjantai-iltaisina mukaan, vaikka haluaisikin. Kuten nuorten kanssa usein asianlaita on, saattaa yksi nuori jäädessään pois viedä mukanaan myös kaverinsa. Päätimme lopulta siirtää nuortenillat ja nuorten bändikerhon lauantaille, vaikka se työntekijälle on kieltämättä huonompi päivä. Toivomme ja rukoilemme, ettei kukaan ei putoaisi kyydistä. Seurakunnan nuortentoiminnassa on tärkeää, että

pääsee syntymään ryhmäytymistä ja se oma ”vakiporukka”, mutta yhtä tärkeää olisi löytää yhä uusia nuoria mukaan toimintaan. Yleensä se on hyvin vaikeaa ja nyt korona-aikaan jopa mahdotonta. Onneksi Jumalalle mikään ei ole mahdotonta ja olemmekin joka illassa rukoilleet, että saisimme kutsuja eteenpäin. Eräs nuoristamme kertoikin pari viikkoa sitten kutsuneensa mukaan kaksi kaveriaan. Ehkäpä he joku kerta uskaltautuvat mukaan hauskaan joukkoomme.

Helmikuu alkoi sairastamisella, sitkeää kurkkukipu nuhan ja yskän kera kiersi kaikilla meillä ja aloitti uudenkin kierroksen. Salomelle se oli kaikkein kuluttavinta ja toivomme, että loput tämän talven flunssat pysyisivät nyt poissa. Sairauden keskellä ja lähetystyössä muutenkin on luovuttava hallinnan tunteesta, sillä monesti asiat menevät aivan toisin, kuin kuvitteli. Ehkäpä tämä korona-aika on opettanut meitä kaikkia luopumaan. Luopumisen keskellä saamme turvautua yhä enemmän Jumalan lupauksiin huolehtia meistä lapsistaan, parhaalla mahdollisella tavalla. Korona ei ole täällä Virossa yhtään laantunut vaan tartuntaennätys oli itsenäisyyspäivälahja. Rukoilemme virolaisille ymmärrystä noudattaa annettuja suosituksia.

Pyhäkoulu aloitettiin tammikuun lopussa taas ja pieni joukkomme mahtui kokoontumisrajoitusten sisälle hyvin. Hiihtoloman tienoilla rajoitusten kiristyessä siirryttiin pyhäkoulussakin live-videointeihin. Tämä on ollut tärkeää, jotta kotona olevat lapset pääsisivät myös mukaan. Ja ehkä siellä kotiruudun ääressä sanoman kuulevat muutkin perheenjäsenet, jotka eivät pyhäkoulussa tavallisesti käy.

Keväällä jatketaan syksyllä nettiin siirtyneitä raamattutunteja ja näyttäisi siltä, että Facebook ja Youtube - sivustojen kautta on mahdollista löytää monta kertaa suurempi kuulijakunta kuin seurakunnan pappilassa. Kevään aiheeksi kirkkoherra ehdotti ”Raamatun henkilöitä” ja niillä ollaan aloitettu. Vaikka tuntien aiheina onkin eri vuosisatoina ja jopa tuhansina eläneet henkilöt, on upeaa huomata miten Raamatun suuren kertomuksen punainen lanka kietoutuu aina Jumalan lupauksiin ja uskollisuuteen. Se tarina ja Jumalan hyvä suunnitelma joka alkoi maailman alusta jatkuu nyt tänä aikana meidän elämässämme. Aikamoista!

Sleyn Viron lähetystyöntekijät kokoontuvat yhteen kaksi kertaa vuodessa raportoimaan menneestä, suunnittelemaan tulevaisuutta ja virkistäytymään yhdessä. Kovaa vauhtia vaikeutuvasta koronatilanteesta johtuen tämän kevään kokous toteutettiin kokonaan netissä kunkin omalta kotisohvalta. Kiitos Jumalalle hienosta, toimivasta tekniikasta, vaikka paljon jäi kyllä puuttumaan kun ei ”oikeasti” päästy tapaamaan toinen toisiaan. Lopulta kukin toimii aika erillään ja omana yksikkönään. Suunnittelimme yhdessä Kirsi Vimparin ja Liisa Rossin kanssa tulevia nuorisotyöprojekteja. Lähitulevaisuudessa nuorisotyötä olisi tarkoitus olla tarjoamassa yhä useampiin seurakuntiin ja tuoda jo olemassa olevia nuoria enemmän yhteen. Viime syksyn kokemukset vierailuista toisiin nuorteniltoihin oli monelle nuorelle valtavan hyvä kokemus. Eräs nuori kirjoitti: ”Kiva nähdä, että on muitakin.”. Alkuvuonna Olli toteutti Pölvän nuorille nimettömän kyselyn, jossa kysyttiin arvosanoja nuortentoiminnallemme ja sen eri osioille. Oli ilahduttavaa huomata kyselyn tuloksista miten monelle nuorelle nuortentoimintamme oli tullut aidosti tärkeäksi.

Hauskanpidon, pelien ja iltapalan lisäksi yhtä tärkeänä pidettiin yhteistä opetushetkeä kristillisen ilosanoman äärellä.

Kevään valopilkku oli kun saimme kutsun uuden tuttavuutemme Robertin juhlaan. Robert vihittiin Viron luterilaisen kirkon diakonin virkaan, joka Suomen kirkosta poiketen tarkoittaa täällä apupapin virkaa. Robertista tuli Viron kirkon nuorin (22v.) pappiskollegion jäsen. Upea tie tähän asti! Robert on kertonut meille miten hän aikoinaan löysi pystymetsästä seurakunnan nuorteniltoihin ja alkoi myöhemmin myös johtaa noita nuorteniltoja. Nyt Jumala on johdattanut hänet palvelemaan yhä syvemmin kirkkoon. Lääninrovasti ennusti vihkimyspalveluksen saarnassa, että kahden vuosikymmenen päästä Robert on tekemässä kirkon tärkeitä päätöksiä. Siunausta Robertille tällä tiellä! Robertin vaimo Hanna-Liina on muuten meidän Sofian piano-opettaja.

Luottavaisin ja odottavin mielin olemme aloittamassa tätä uutta vuotta lähetyskentällä! Olli vieraili netin välityksellä Joensuun evankelisten opiskelijoiden illassa kertomassa Virossa tehtävästä lähetystyöstä. Eräs vanha tuttu kysyi siellä: ”Mitä hengellisiä oivalluksia olet tehnyt siellä lähetyskentällä?”. Erittäin hyvä kysymys! Mieleen tuli ajatus siitä, että saamme olla suuressa mukana suuremman varjeluksessa. Emme me omassa voimassa kykene juuri mihinkään kestävään. Mutta luotamme siihen, että Jumala toimii kauttamme ja Hänelle mikään ei ole mahdotonta!

PS. Olemme tulossa Suomeen isyysvapaiden toiselle jaksolle 19.7-22.8. Se on liian pitkä aika mummolan nurkassa asuttavaksi ja haaveilemekin mökkeilystä. Jos satut tietämään mökin, jossa olisi mahdollisuus vierailla tuolloin (lyhyenkin aikaa), saa sellaisesta vinkata meille! Yhteyden saa esim. Facebookissa tai sähköpostilla olli.olenius@sley.fi

Olli Salome

Tartossa 26.2.2021

Rukousaiheita:

- Tukiseurakuntien löytyminen
- Virolaiset ja erityisesti nuoret
- Viron koronatilanne
- Videopyhäkoulut
- Viisautta tuleviin suunnitelmiin

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anna-Liisa Markkula anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 348 4645.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100